

ת"פ 23123/02/16 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה נגד לביאה ולסטנהולם בר

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 23123-02-16 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'
ולסטנהולם בר

לפני בעניין:	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב המאשימה נגד הנאשמת
מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה לביאה ולסטנהולם בר	

גזר דין (לאחר הפקעת צו של"צ)

ביום 24.10.19 נגזר דינה של הנאשמת לעונשים הבאים:

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא תעבור הנאשמת אחת או יותר מן העבירות בהן הורשעה.

צו מבחן לתקופה של 12 חודשים במסגרת שירות המבחן.

צו של"צ בהיקף של 200 שעות .

פיצוי למתלוננים בסכום של 8,000 ₪ אשר ישולם בתוך 90 ימים.

בשל נסיבותיה של הנאשמת לא הושת עליה קנס כספי.

הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של גניבה בידי עובד - עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), זיוף ושימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 418 סיפא + סעיף 420 לחוק העונשין (מספר עבירות).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן המתלוננים הינם בעלי חברת שמשון מכניקה עדינה בע"מ שבבעלותה מפעל לעיבוד שבבי בקריית ביאליק. לחברה חשבון בנק בסניף נהריה של בנק דיסקונט. הנאשמת היא אשתו של מר ולסטנהולם ובין החודשים מרץ ליולי 2013, הועסקה הנאשמת כמזכירת מנכ"ל במפעל ובמסגרת תפקידה הייתה מורשית ואמונה על העברת תשלומים מהמפעל ומהחברה לספקים שונים.

בין התאריכים 7.4.13 - 4.6.13 בשש הזדמנויות שונות, ביצעה הנאשמת במרמה באמצעות מערכת המחשוב של המפעל, העברות בנקאיות מחשבון הבנק של החברה שהיו מיועדות לתשלום עבור הספקים ותחת זאת ביצעה העברות כספיות אלה לחשבונות הבנק שלה ושל בעלה, בסניף בנק מזרחי טפחות שבקריית שמונה ובכך גנבה מהמתלוננים שהם מעבידיה סך כולל של 71,293 ₪. לשם גניבת הכספים רשמה הנאשמת במרמה במסמכי החברה את פרטי חשבון הבנק שלה ושל בעלה ובשם המוטב את שמות הספקים, כמפורט בכתב האישום המתוקן וזאת על מנת לגנוב את כספי החברה ולשלשלו לידיה.

במעשיה זיפה הנאשמת נתונים במערכת המחשוב של החברה בכוונה לקבל דבר זאת בנסיבות מחמירות המתבטאות בשיטתיות, בתחום, במעילה באמון המעסיקים ובסכומי הכסף הגבוהים וגנבה ממעבידיה סכום כולל של 71.293 ₪ הנאשמת גנבה את הכספים שהם נכסי החברה ושערכם עולה על 1,000 ₪.

כבר ביום 21.10.20 הגיש שירות המבחן בקשה לביטול צו השל"צ וביקש להשית ענישה חלופית.

ביום 15.3.21 הוגשה לאישור תכנית של"צ אחרת אך גם בתכנית זאת לא עמדה הנאשמת.

יצוין כי לכל הדיונים שנקבעו לא מצאה הנאשמת לנכון להתייצב ובכל דיון נמסרו סיבות כאלה ואחרות לאי התייצבותה ובית המשפט נדרש פעם אחר פעם להוציא צו הבאה.

גם לדיון היום לא התייצבה הנאשמת על אף שהוצא צו הבאה שבמערכת נט המשפט לא עולה כי בוצע.

בנסיבות אלה ולאחר ששוכנעתי כי יש מקום ליתן גזר דין לאחר שבית המשפט נתן פעם אחר פעם הזדמנויות לנאשמת להתייצב .

הנאשמת אף הופנתה לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות אך גם אליו לא התייצבה.

סעיף 20(4) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט- 1969 קובע:

"הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו המבחן, שהנבחן לא מילא אחרי הוראה מהוראותיו של צו המבחן, רשאי בית המשפט, בהתחשב, בין היתר, בתקופה שחלפה מיום העמדתו של הנידון במבחן, בדרך שבה עמד במבחן באותה תקופה ובנסיבות אי מילוי הוראות צו המבחן לעשות אחד מאלה:

...

(4) אם ניתן צו המבחן לאחר הרשעה לפי סעיף 1(1)(ב) - להטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו המבחן, בהתחשב בכל עונש אחר שהוטל עליו על העבירה המקורית".

סעיף 71ד(3) לחוק העונשין קובע:

"הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו השירות שהנידון לא מילא אחר צו השירות, רשאי הוא -

...

(3) אם ניתן צו השירות לאחר הרשעה נוסף על עונש אחר - לבטל את צו השירות ולהטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו השירות, בהתחשב, בין השאר, בכל עונש שהוטל עליו על העבירה המקורית".

במסגרת התיק העיקרי קבעתי מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד לעונש של 14 חודשי מאסר בפועל.

בגזר הדין חרגתי ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום.

הנאשמת הופנתה לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות אך לא התייצבה.

כאמור ניתנו לנאשמת הזדמנויות רבות אך היא בחרה שלא לבצע את צו השל"צ ולא התייצבה אצל הממונה על עבודות השירות. נוכח האמור, הוריתי על הפקעת צו השל"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן.

הצדדים כבר טענו לעונש ואפנה בעניין זה לדין הטיעונים לעונש 27.6.23 .

נתתי דעתי לעונשים שהוטלו על הנאשמת במסגרת גזר הדין ואת העובדה כי שירות המבחן ביקש להפקיע את צו השל"צ ולא ביקש זאת ביחס לצו המבחן. כמו כן נתתי דעתי לעובדה כי הנאשמת אם לילד פעוט בעל צרכים מיוחדים ועל כן אמנע משליחתה של הנאשמת מאחורי סורג ובריח. יחד עם זאת יש ליתן משמעות לעובדה כי הנאשמת לא מילאה אחר צו השל"צ על אף הזדמנויות רבות שניתנו לה וזאת בדרך של קנס כספי שלא הושת עליה במסגרת גזר הדין בתיק המקורי.

אשר על כן, אני מטילה על הנאשמת תחת צו השל"צ קנס כספי בסכום של 6,000 ₪ אשר ישולם ב- 3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.24 ובכל חודש שלאחר מכן .

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

עמוד 3

מובהר כי כל יתר הרכיבים של גזר הדין עומדים בעינם.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ו אדר ב' תשפ"ד, 25 מרץ 2024, בנוכחות הצדדים.